

Grafische Technieken via zoom in tijden van corona.

Dat het bestuur en de docenten van de KWA zo snel met een oplossing kwamen in het begin van de corona tijd om de leden bij de les te houden en weer aan de les te krijgen was heel bijzonder. Het gaf heel veel inspiratie omdat we tips en projecten kregen van de docenten om iets thuis te doen en het hielp ook op sociale vlak omdat we elkaar zagen en de resultaten en problemen konden bespreken. Ik deed mee met de grafiek zoom van Merlijne.

Grafiek maken zonder pers betekend dat je op een ander manier moet werken dan op de KWA. Ik had papier, piepschuim, linoleum en blokprint inkt. Ik hamster sowieso oude kranten en doekjes, dat was geen probleem

Mijn eerste poging was met piepschuim. Inkt overheen rollen en bloemen opdrukken. Papier erop leggen en drukken met de bollen kant van een lepel. Het resultaat vond ik niet mooi.

Daarna had ik in het piepschuim getekend en daar inkt overheen gerold. Dat werkte beter. Merlijne adviseerde om dunner papier en een vertragsingsmedium voor de inkt te gebruiken, dat werkte beter en gaf goede afdrucken.

De volgende poging was met linoleum. Ik had een tekening opgezet, inkt er overheen en op het papier gedrukt. Dat werd ook niet goed. Ik bleek het papier er bovenop te moeten leggen en niet er onder. Dan kan je namelijk harder drukken met een lepel of iets anders. Toen heb ik een paar goede afdrucken gemaakt en deze opgepimpt met een beetje verf.

Ik vond het een uitdaging en leuk om steeds te proberen tot het goed ging.

Het was uiteindelijk een succes dankzij de zoom lessen. Ik had geen grafiekjes gemaakt zonder de hulp en inspiratie van Merlijne en de groep. En het maakte de lockdown iets aangenamer.

Soms gaat het snel – een verslag van het keukenproject door Ton van Raamsdonk

Bij mijn aanmelding in september voor portretschilderen bij de KWA werd gevraagd om als vrijwilliger te participeren in het onderhoud. Natuurlijk, ik kan wel klussen, twee rechterhanden. Dit voorjaar kreeg ik te horen over plannen voor een nieuwe keuken, had ik de rol van coördinator voor ik het wist en realiseerde me toen dat dat geen klus is maar een project. Te snel ja gezegd? Het moet kunnen met een aantal flexibele mensen met de nodige expertise, er stonden al een paar namen op de lijst in de gang. Contact leggen en overleggen over de mogelijkheden die ze hebben om mee te doen en over hun specifieke ervaring die voor deze omvangrijke klus belangrijk kan zijn. De welwillendheid blijkt groot maar belemmeringen zijn er ook door Corona en de tijd van het jaar waarin mensen er op uit trekken. Jan Nico heeft een schouderblessure die hem voorlopig nog wel van deelname afhoudt.

Dan sluit de KWA op 22 maart, door Corona ligt alles stil, Gerda en Dinie kunnen geen keuken uitzoeken, ook Ikea is dicht. De schilders werken wel in en aan het pand en eind mei geeft Hans door dat ze zo goed als klaar zijn en dat wij, met in achtneming van Coronamaatregelen, met de keuken kunnen beginnen.

Dinie en Gerda kiezen een type keuken en bepalen de kleur en apparatuur; het maken van een ontwerp voor de inrichting lijkt ondoenlijk: het oorspronkelijke idee van Hans wordt op 10 juni gemangeld in een virtuele ontwerpsessie met de medewerkers van IKEA. Als we, Hans, Dinie, Gerda en ik, een week later een definitief ontwerp vaststellen en ik die keuken de volgende dag in Duiven wil kopen blijkt dat niet zo te werken. Daarvoor moet een nieuwe tekening gemaakt worden door de keukenafdeling, ook stuklijsten worden gegenereerd en daarna wordt geconcludeerd dat de helft van de onderdelen niet leverbaar is, Corona. Het 70 cm diepe aanrechtblad is maatwerk en heeft een levertijd van 4 tot 6 weken na opdracht, voor de nalevering kan zelfs geen indicatie gegeven worden.

Woensdag 17 juni maken David, Ferry, Frits en ik kennis met elkaar bij de KWA, bekijken we de situatie en maken de eerste plannen. Op maandag starten Frits en ik met het "slopen" en in een paar uur is de grafiek nis leeg waarna David en Ferry doorgaan met echt sloopwerk, de constructie en het paneel dat tegen het plafond hangt gaan eruit, net als het houten wandje van de linker muur.

Dat geeft direct een heel ruimtelijke indruk.

De elektricien begint een dag later en trekt een kabel vanuit de CV-ruimte, installeert een nieuwe groepenkast en de aansluitingen in de keuken.

Hans heeft eerder gestuukt en brengt de ruwe linker muur weer op niveau, David en Ferry beginnen aan de Ikea-uitdaging, talloze verpakkingen sorteren en van de losse panelen kasten samenbouwen tot een eindresultaat zoals dat ooit door IKEA-design bedoeld was. Intussen plak ik vijf, van thuis overgebleven tegels in de nis die straks moeten aansluiten op het werkblad.

De kast voor de spoelbak staat op nalevering maar omdat we ons niet kunnen voorstellen dat een basiskast voor iedere keuken niet op voorraad is ga ik in Duiven op zoek in het magazijn; er liggen er vier. Ferry en David kunnen door en ik begin aan een nieuwe waterleiding die zich over de elektrische leidingen kronkelt.

In de weken daarna repareren we het houtwerk, plamuren en schuren hout, de muren en het plafond en zorgen voor nieuwe lagen verf. Er wordt gemeten, nog eens gemeten, geboord, geschroefd en gezaagd. En gegraven, een nieuwe afvoer, dwars door de buitenmuur, wordt aangesloten op het buitenriool. Ferry toont zich een meester in bestraten.

De inrichting komt daarna en het begint ergens op te lijken. Tijdens de pop-up afsluitingen van het seizoen krijgen we veel opbeurend commentaar.

De onduidelijkheid over de (na)leveringen blijft en bellen kost te veel tijd waardoor ik intussen een bekend gezicht ben bij de klantenservice van Ikea. Ook bij Hornbach aan de overkant lijk ik

herkend te worden, al doende heb je toch nog een koppeling, een stuk koperen buis, een tube kit of schuifmoffen nodig.

David en Ferry werken gestaag en nauwgezet, we blijken een team pietje-preciezen die elkaar verstaan en aanvullen in ideeën maar ook in ervaring en handigheid, het wordt echt een hele nette keuken.

De bovenkasten hangen, de afwasmachine staat op zijn plaats, net als de koelkast maar er ontbreken fronten, deuren, kraan en werkblad. Op vrijdag hoor ik dat maandag 13 juli het werkblad geleverd gaat worden maar ook dat de lengtemaat niet klopt. Zucht! Er wordt een nieuw blad besteld, de manager keukens laat zich van zijn goede kant zien en regelt een versnelde levering en 50% korting voor het blad. Van de overige na leveringen is nog steeds niet bekend wanneer we die kunnen verwachten, mijn eigenwijze speurtocht in het magazijn levert dit keer niets op. Die dinsdag maken we af wat we kunnen en daarna is het afwachten, tijd om te relaxen na weken van drie dagen per week KWA-klussen.

Het is maandag 10 augustus als we verder kunnen met het werkblad in de juiste maat; gaten maken voor de spoelbak, kraan en inductiekookplaat. In twee dagen maken we alle aansluitingen, stellen de apparatuur en draaien proef. Als alles functioneert neemt Margreet het over en zet enthousiast de keuken helemaal vol voor haar zomercursus op woensdag en vrijdag. Jammer van die ontbrekende deuren en ladefronten, die kwamen net wat later zodat we maandag 17 augustus de keuken echt af konden maken.

De voorgaande weken was er al nieuwsgierig aan de beschermfolie gepulkt om de zien wat de echte kleur van de keuken was maar dit was het moment om de kleur te onthullen en natuurlijk kwam die eer Dinie en Gerda toe. Door omstandigheden was Dinie niet in de gelegenheid en heeft Gerda dat met verve gedaan.

Het was een omvangrijk project met veel voorbereiding en waarin we als team 18 dagen aan de installatie gewerkt hebben, met resultaat en met plezier.

